

KARJALAN JÄÄKÄRI

KORPISOTURI

Karjalan jääkäri 2

Korpisoturi 22

Karjalan Jääkäripataljoonan,
sen Killan
ja Reserviäliupseerikoulun
julkaisu

Päätoimittaja
yliopettaja S Seppo
Toimitussihteeri
ylivääpeli V Kankainen
Toimituskunta
ltn R Laakkonen
ltn E Riuttala
ltn P Ripatti
opp E J Hämäläinen
opp P O Räsänen
opp R A Kinnunen
opp R O Penttinen
jääk E J Ylänkö

KARJALAN JÄÄKÄRI

Lehemme tehtävästä	2
Karjalan Jääkäripataljoona ojentaa auttavan kätensä	3
Valasta kahden kansankirkon valossa KarJP ja PKarPsto taistelivat tiensä Kuopioon sotilasläänin joukko-osasto- jen paraatia varten	4
Kaarituliaseiden tulen vaikutuksesta taistelukentällä jalkaväkimiehen kan- nalta ja yhteistoiminnan perusteita ..	7
Varuskunnassa tapahtunutta	10–15
Jääkärit maalaustalkoissa nunnaluos- tarissa	16–17
Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta ry Sotilaskasvatus ja affektiiviset kasva- tustavoitteet	19–21

KORPISOTURI

Oppilaat	24
Kurssi 61	25
Oppilas minä sinä hän	26
Oppilaskunta sai kummiperheen	27
Aminanleipäpuu	28
Kuvasatoa	29
Kouluttajat	31
Kurssi 61 oppilaat	32
Ilmoituksia	43–47

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

Yliopettaja Simo Seppo

LEHTEMME TEHTÄVÄSTÄ

Karjalan Jääkäri on Karjalan Jääkäripataljoonan, sen Reservialiupeeerikoulun ja Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta ry:n yhteinen julkaisu. Lehden tekijöinä ja lukijoina voi aivan hyvin olla saman perheen isä ja poika. Molempia kiinnostava moottorilehti voidaan kyllä toimittaa, mutta yhteisen aatteellisen julkaisun tekeminen on jo vaikeampaa.

Olemme tähän asti painaneet tekstiä siitä, mitä nuorempi jääkäripolvi puuhaa tai julkisesti ajattelee. Lehtemme antaa ilomielin palstatilaa myös vanhemmalle polvelle lähellä oleville aiheille. Erityisesti lukijoita kiinnostaa tietää, mitä vanhat jääkärit nyt aikovat. Näin siksi, että

nuoret hakevat otetta elämään, työhön, tulevaisuuteen. Heille ei ole yhdentekevää, miten kaukana tai lähellä vanhemman polven tavoitteet ovat heidän omistaan. Koettu totuus on, että jos vanhemmat lähestyvät nuorta, tämä lähestyy myös vanhempia.

Julkaisumme jää helposti tapahtumia kuvaavaksi kronikaksi. Sellainen ei kuitenkaan tyydytä meissä jokaisessa asuvaa maailmanparantajaa. Kaipaamme aina toimintaan tähtääviä ohjeita. Vedetään siis esille yhä osuvampia aiheita, perusteltuja uudistus-, yhteistyö- ja toimintaehdotuksia siitäkkin huolimatta, että ne eivät salli meidän levätä, vaan antavat joskus kiusallisetakin tuntuva puuhaa.

Karjalan Jääkäripataljoona ojentaa auttavan kätensä

Invalidiperhe Paalasmaan Nevalassa pääsee syksyllä uuteen taloonsa

Talkoovoimin korjattiin Paalasmaan Nevalaan johtavaa tietä 1. 7.

Heinäkuun ensimmäisenä päivänä se räjähti. Juuan Paalasmaassa tapahtui paljon. Tai oikeastaan Paalasmaassa on koko kesän ajan tapahtunut kaikentaista. Heinäkuun ensimmäinen päivä — lauantai — oli vain ikäänkuin H-hetki kaikelle sille toiminnalle, mitä Paalasmaassa on järjestetty.

Silloin pidettiin Paalasmaan Nevalaan, invalidi Juho Nevalaiselle johtavan hyvin heikkokuntoisen tien kunnostustalkoot. Se oli todellinen suurtalkoorynnäkö: väkeä oli paljon ja kaikilla oli halu puskea töitä oikein olan takaa. Ja reippaassa tahdissa työnteko sujuikin Kontiolahden Varuskuntasoihtokunnan säästäessä.

Talkoorynnäkköön osallistui useita kymmeniä: oli sotapoikia Karjalan Jääkäripataljoonasta, reserviläisiä Juuasta, sotaveteraaniveljiä sekä seudun omia asukkaita.

Huonoa tietä paranneltiin ja korjailtiin. Tien kehnoin kohta — Tikkasuon ylittävä osuus — peruskunnostettiin tekemällä tien pohjalatvotus koivurangoista. Raviojatkin tulivat samalla kaivettua.

TALKOOTOIMINTAA KOKO KESÄ PAALASMAALLA

Paalasmaan Nevalassa on kesäkuun kuudennesta päivästä lähtien ollut neljä näppäräkätistä KarJP:n jääkäriä rakentamassa invalidi Juho Nevalaiselle taloa.

Kesäkuun 26. päivänä Nevalaan tuli 26 kerhopoikaa Kansakoulun Nuorisotyön Keskuksen ja Postisäästöpankin järjestämälle työleirille. Nämäkin pojat osallistuivat talon rakentamiseen. Leiri päättyi heinäkuun 12.

päivänä, jolloin uuden talon harjannostajaisiakin vietettiin.

Nevalan uudisrakennuksen piirityksellä pidetyssä tilaisuudessa olivat edustettuina mm. kouluhallitus, Postisäästöpankki ja Karjalan Jääkäripataljoona.

Tilaisuudessa saivat talonrakentajat, jääkärit Veikko Turunen, Reijo Martikainen, Pentti Vikstrant ja Veikko Kähkönen vastaanottaa tunnustukseksi työpanoksestaan sotainvalidiiden pronssiset mitalit.

Jääkärit työskentelevät Nevalassa talon rakennustöiden kimpussa kunnes talo lopullisesti valmistuu. Kaiken on tarkoitus olla valmiina 24. 9. mennessä, jolloin Nevalassa vietetään suurta juhlaa: uuden talon tupaantuliaisia.

TAISTELUNÄYTÖS PAALASMAASSA

Palatkaamme nyt kuitenkin takaisin heinäkuun ensimmäiseen päivään, joka sekin oli suurta juhlaa. Kun talkooväki oli tehnyt urakkansa, siirtyi kansa Sirnitsan salmen rannoille ja sillalle seuraamaan paikalla esitettyä taistelutäytöstä.

Kyläläisille oli aivan uusi elämys, kun paikalla pidetyn KarJP:n pintauintikurssin päätteeksi järjestettiin taistelunäytös, jossa pioneeriosasto ylitti vesistön ja pintasukeltajat jätettiin syöksyveneestä. Molempia näytöksiä johti ltn Markku Tolonen.

Sotilaspastori Jaakko Pakkanen:

Lyhennelmä evankelis-luterilaisen kirkolliskokouksen valakaavasta antamasta lausunnosta

□ Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ylimääräinen kirkolliskokous vuonna 1965 käsitteli lausunnon antajana mm. sotilasvalan, virkavalan sekä tuomari- valan kaavojen muutosehdotuksia. Jo ennen kirkolliskokousta piispainkokous asetti toimikunnan laatimaan kirkolliskokoukselle »teologisen selvityksen valakysymyksestä». Kirkolliskokoukselle jätettiin em. asian johdosta kolme tutkielmaa.

Piispa Osmo Alaja toteaa tutkielmansa toisessa osassa »Suomen evankelis-luterilainen kirkko ja vala» mm. seuraavaa:

»Kirkko-oikeudellisesti useimmat meillä käytössä olevat valat kuuluvat asioihin, joista päättävään valtioon on velvollinen kuulemaan myös kirkkoa.

Ne eivät siis ole puhtaasti hengellisiä asioita, jollaisista kirkko päättää itsenäisesti, eivätkä liioin puhtaasti maallisia asioita, joissa valtiolla on täysi päätösvalta.

Vaikka kirkko periaatteessa hyväksyy valan totuudellisuuden ja kutsumususkollisuuden vahvistajana, se ei voi hyväksyä minkäsivaltöistä valaa tahansa.

□ Ei vain teologisesti, vaan suorastaan arveluttavana onkin pidettävä valan sanamuotoa, jos se asettaa vaakalaudalle ihmisen autuuden.

Ihminen, joka ei kykene iankaikkista autuutta itselleen ansaitsemaan, ei voi tarjota sitä sanojensa takeeksi.

Siinä, että vala tehdään Jumalan kasvojen edessä ja Juma-

laa avuksi huutaen ei sen sijaan voi olla mitään väärää.»

□ Kenttäpiispa Toivo Laitisen tutkielma »Sotilasvalaa selvittäviä näkökohtia» sisältää kirkkomme Pyhään Raamattuun sidotun Tunnustuskirjojemme kannan, historiallisen selvityksen sotilasvalasta ja juhlallisesta vakuutuksesta, mielipidetutkimuksen tuloksen sotilasvalasta ja juhlallisesta vakuutuksesta, katsauksen eri maissa olevaan sotilasvalan vannomista koskevaan käytäntöön.

Rajoitetusta palstatilan käytöstä johtuen esitän kenttäpiispan tutkielmasta kirkkomme Tunnustuskirjojen esittämän kannan.

»Tutkittaessa valakaavojen sisältöä, on sitä verrattava kirkkomme käsitykseen valasta.

□ Periaatteellinen kannanotto on Tunnustuskirjoissa. Augsburgin Tunnustuksen 16. artikkelissa käsitellään kysymystä »Esi- vallasta ja maallisesta hallinnosta», jossa on myös valaa koskeva kohta:

»Esivallasta ja maallisesta hallinnosta opetetaan, että — kristityt saattavat syntiä tekemättä — käydä oikeita sotia, taistella — vannoa vaaditut valat —».

□ Isossa Katekismuksessa on valanteko esillä toisen käskyn yhteydessä.

»Vannoa ei saa edistääkseen pahaa: se on valhetta, eikä silloin kun se ei ole välttämätöntä, eikä siitä ole hyötyä, vaan van- noa tulee edistääkseen hyvää ja

menetelläkseen lähimmäisen parhaaksi. Sillä se on oikea ja hyvä työ, jolla ylistetään Jumalaa, kumotaan valhe ja sovitaan riita.»

Vuonna 1948 hyväksytyssä Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Katekismuksessa opetetaan kohdassa 99:

»Isänmaan turvallisuuden ja oikeuden ylläpitämisen vuoksi valtio voi vaatia kansalaisiltaan valaa. Vala on Jumalan kasvojen edessä annettu vakuutus tai lupaus, jota on pidettävä ehdottomasti pyhänä.»

Nämä tunnustuskirjojen ja Katekismuksen kohdat muodostavat opillisen perustan mm. rippikouluopetukselle, oikeusaar- noille ja asevelvollisia valmistettaessa sotilasvalalle.»

mt. kirkolliskokouksen täysis- tunnon yleiskeskustelussa 7. 10. 1965 kenttäpiispa käytti puheen- vuoron, jossa hän korosti mm. seuraavaa:

□ ». . . Puolustuslaitoksen esi- miesten enemmistö on asevel- vollisia ja rauhan aikana nuoria miehiä. . . Siitä syystä pitäisin erittäin hyvänä, että uudessa valakaavassa todetaan tämä esi- miesasemaan asettaminen ja että siinä otetaan esille kaikki ne tärkeimmät kohdat, mitä esi- miehen tulisi silloin muistaa, kun hän on asetoverinsa esimiehe- nä.»

Samassa täysistunnossa kir- kolliskokous antoi puoltavan lausunnon uudistetusta sotilas- valan kaavasta. □

Kirkkoherra Erkki Piironen:

Eräitä lauseita ortodoksisen kirkon käsityksestä valasta

Valaksi sanomme määrätyn kaavan mukaista vannomista, jossa Jumala kutsutaan todistamaan ihmisen sanoja.

Ortodoksinen kirkkomme hyväksyy valan käyttämisen tärkeissä asioissa, joissa se on ainoa keino totuuden selvittämiseksi ja epäilyksen poistamiseksi. Kevytmielinen valan käyttäminen ja vannominen tavallisissa keskusteluissa katsotaan Jumalan nimen loukkaamiseksi. Sitäkin suurempi synti on väärä vala ja valan rikkominen.

Hyväksyessään valan kirkkomme siveysoppi pitää sitä kuitenkin synnin hedelmänä ja todistuksena yhteiskunnan siveellisestä epätäydellisyydestä.

Valan käyttäminen toiselta puolen taas todistaa, ettei yhteiskunta luota jäsentensä tavalliseen puheeseen, mutta se todistaa myöskin uskosta Jumalaan.

Vaikka vala onkin synnin seurausta, se on samalla Jumalan tunnustamista vanhurskaaksi tuomariksi. Tämän takia valalla on suuri merkitys yhteiskunnassa. On paljon todistuksia siitä,

kuinka valan avulla oikeus on saanut voiton vääryydestä ja hyvä pahasta.

Sotilasvalassa nuori mies lupaa paljon sellaista, mikä koskee hänen tulevaisuuttaan ja tulevia kannanottojaan.

Vala merkitsee ennalta tehtyä ratkaisua maan puolustamiseen ja laillisen yhteiskuntajärjestyksen turvaamiseen liittyvissä ongelmissa.

Sotilasvalakin on todistus siitä, ettei miehen tavalliseen saanaan täysin luoteta, vaan vaaditaan häneltä lupausta hänen pyhimpänsä kautta.

Kirkon isien mielestä meidän tulisi lausuessamme valan sanat tai kuullessamme ne saada voimakas kehoitus pyrkiä siveelliseen kasvamiseen, jotta valan tarve vähenisi ihmisten keskuudessa.

»Ne, jotka käyttäytyvät hyvin», sanoo kirkkoisä Gregorius Teologi, »tarvitsevat vähenevässä määrin turvautua valaan.

Oikeastaan he eivät tarvitse ollenkaan valaa, sillä heillä on takeena heidän hyvä käytöksensä.»

KarJP ja PKarPsto taistelivat tiensä Kuopioon sotilasläänin joukko-osastojen paraattia varten

Karjalan Jääkäripataljoona osallistui puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4. 6. Kuopiossa pidettyyn Savo-Karjalan Sotilasläänin joukko-osastojen paraatiin ja ohimarssiin.

KarJP lähti polkypyörämärsille suuntana Kuopio varhain lauantaiaamuna. Ylämyllyllä liitettiin mukaan PKarPsto motorisoina osastona.

Matkalla oli Ohtaansalmen sillan maastossa sotaharjoitus. Vihollinen oli tuhottava ennen kuin matkaa voitiin jatkaa. Kii-vaimmin taistelu riehui Ohtaansalmen idän puoleisessa maastossa.

Sotatoimet huipentuivat sinisten rynnäkköön, jossa tykistö-tulen avulla vallattiin keltaisten maaliosastolta Ohtaansalmen silta. Sotilasläänin komentaja, kenr maj E. Vahla tutustui taistelutilanteeseen.

Sotaharjoitusta ja marssia johti PKarPsto:n komentaja, evl K. Tolvanen. Sinisten johtajana sotaharjoituksessa oli ltn. E. Vallius ja keltaisten ltn P. Keränen.

Ennen marssin jatkamista taistelun jälkeen oli joukoille järjestetty tilaisuus nauttia vir-

»HYVÄÄ PÄIVÄÄ KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONA!» SKSI:n komentaja, kenraalimajuri E. Vahla suorittamassa paraatikatselmusta — vuorossa KarJP.

vokkeita, kahvia yms taistelun tuoksinassa maastoon saapuneissa sotilaskodissa.

Ruokailun jälkeen marssi jatkui. Rissalan huoltoalueelle, missä joukot majoittuivat, saavuttiin lauantai-iltana.

Sunnuntaina 4. 6. Kuopion kauppatorilla pidettyä sotilasläänin joukko-osastojen paraattia komensi evl J. Kolehmainen. Paraatikatselmuksen suoritti SKSI:n komentaja, kenr maj E. Vahla. Pastori O. Rissanen piti kenttähartauden ja kenr Vahla puhui.

Katselmuksen aikana Kontiolahden Varuskuntasoihtokunta esitti kunkin joukko-osaston kunniamarssin.

Ohimarssin Kuopion kaupungintalon edustalla otti vastaan kenraali Vahla seurassaan everstit A. Uusisaari, J. K. Kinnunen ja L. Pekuri.

Paraatiin ja ohimarssiin osallistuivat Kontiolahden Varuskuntasoihtokunta, SKSIE:n ja KuoSpE:n kantahenkilöstöt, AseV 1:n kantahenkilöstö ja varusmiehet, Pohjois-Karjalan Patteristo sekä Karjalan Jääkäripataljoona.

Paluu Kuopiosta alkoi KarJP:n osalta välittömästi ohimarssin ja joukkojen huollon jälkeen. Pataljoona oli perillä varuskunnassaan sunnuntaina puolen yön jälkeen.

KarJP:n varusmiehille kertyi pp-kilometrejä tämän tapahtumarikkaan viikonvaihteen aikana n 360 km. Pitkä ja rasittava marssi sujui kuitenkin vaikeusitta, eikä väsähtämissä juuri sattunut. Miehistön kunto on korkealla. Mielialakin pysyi koko pitkän marssin ajan korkealla.

KarJP ohimarssissa. Vastaanottajien joukossa oli myös kenraaliluutnantti H. Österman.

Kaarituliaseiden tulen vaikutuksesta taistelukentällä jalkaväkimiehen kannalta ja yhteistoiminnan perusteita

□ Kaarituliaseista puhuttaessa tarkoitetaan näillä meidän oloissamme sekä jalkaväen omia aseita – kranaatinheittejä – että kenttä- ja rannikko-tykkeitä. Kenttätykistö ja kranaatinheitteistä ovatkin jalkaväen tukemistehtävässään lähes samankaltaiset ja esim. varusmiesaikana heitinmiehen työpäivä kuluu kiväärimiehen päivästä poiketen samantapaisena tykki- miehen päivän kanssa.

Heittimistön ja tykistön huomattavimmat erot ovat tuliase- makalustollisia: heitin on suus- taladattava, sileäputkinen, pyrstö- ohjattu kranaatteja yläkul- milla (yli 45°) ampuva, kun taas tykki perästäladattava, kierreh- ojujattu kranaatteja alakulmilla (alle 45°) ampuva ase. Heittimen kantama on verrattain pieni (2,9- 7,5 km) varsinkin uusiin tykkei- hin (n 25 km) verrattuna, joka aiheuttaa eroja aseyksiköiden käyttöperiaatteissa.

Tärkeimpinä yhdenmukaisuuk- sina voitaisiin mainita mm. seu- raavat: tulenjohtoryhmien ko- koonpano ja tulisuunnitelmien laatimisperiaatteet, tulikom- mento- viestitys, hakuammuntamenetel- mät ja tulimuodot eli lyhyesti sa- nottuna ne toiminnat, joita tu- lenjohtaja kauluslaattojensa vä- ristä riippumatta joutuu tehtä- vässään suorittamaan.

Kirjoituksessa esitetyt ajatuk- set pätevät näin ollen pääosin myös yhteistoiminnassa kenttä- tykistön tulenjohtoryhmien kans- sa, vaikka painopiste onkin heit- timistön ominaisuuksien selvit- telyssä.

Kevyen Heittimen (kal 81-82 mm) liikkuvuus (m/56 pai- no 33 kg) yhdistettynä nopeisiin ampumamenetelmiin ja moninai- siin a-tarvikkeisiin tekee sen erittäin sopivaksi jalkaväen vä- littömään tukemiseen.

Raskas (120 mm) ja kehit- teillä oleva **järeä heitin** (160 mm) ovat suuresta kalibe- ristaan huolimatta myös verrat- tain kevyitä – painot on 150– 600 kg – ja siten helposti liiku- teltavia; jo raskaankin heittimen kantama suo mahdollisuudet laajahkaolaisiin tulitehtäviin sekä useiden tuliyksiköiden kes- kittämiseen.

Heittimistön **tuliyksikkö** on 2-putkinen joukkue; jos hei- tinkomppaniaa käytetään koot- tuna on tuliyksikkö silloin 6-put- kinen komppania. Kenttätykis- tön tuliyksikkö on 12 tykkiä kä- sittävä patteristo.

Neljä kiväärikomppaniaa kä- sittävään sodanajan pataljoo- naan kuuluu mm. kolme heitin- joukkuetta käsittävä kevyt kra- naatinheitinkomppania, joka ta- vallisimmin toimii alistettuna joukkueittain kiväärikompani- oille.

Kukin joukkue puolestaan ja- kaantuu enimmäkseen kivääri- joukkueiden mukana olevaan tulenjohtoryhmään (vahvuus 1 ups+2 au+7 m) ja tuliasemaan (vahvuus 1 ups+3 au+16 m) joka edelleen jakaantuu kahteen heitinryhmään.

Tulitehtävänsä kaaritu- liaseet suorittavat normaalita- pauksessa joko ampuen kertoja pistemaaleihin kuten asepesäk-

keisiin ja korsuihin taikka tuli- muotoja aluemaaleihin, joita ovat esim. tukikohdat ja tuliase- mat.

Heittimistön ja kenttätykistön **tulimuodot** ovat 100x100 m alainen ja 60s kestävä isku (puoli-isku) ja 100x300 m olevat peite (puolipeite) ja este (puoli- este), joista edellinen 1 minuuti- na ja jälkimmäinen 2 minuutin aikana ammuttava.

Laukausmäärät iskussa ja peitteessä ovat kaliberista riip- puen KrhK:lla ja patteristolla 48–120. Esteen laukausmäärä on kaksinkertainen.

Puolitulimuotojen kesto- aika on puolet ja laukausmäärä heit- timistöllä kolmasosa ja tykistö- llä puolet ylläolevista arvoista. On luonnollista, etteivät kranaa- tit esim. iskua ammuttaessa sää-, panos-, kalusto-, ym- teki- jöistä johtuen putoa tarkalleen 100x100 m alueelle, vaan syntyy hajontaa. Maalihehtaarille osuu keskim. heittimistöllä 75 % ja ty- kistöllä 50 % sille tarkoitettusta laukausmäärästä.

Hajonta on sitä suurempi, mitä kauempaa ammutaan ja ha- jonnan sekä kranaatin sirpale- vaikutuksen summaa sanotaan varmuusetaisyysdeksi, joka on oman tulen kannalta turvallinen etäisyys maalista. Varmuusetäi- syys on keskim. 100 m kv krh: llä, 200 m rs krh:llä ja 300 m tykistöllä.

→

Sodanajan kokemuksiin ja koeammuntoihin perustuva taulukko iskun vaikutuksesta avomuodossa olevaan osastoon erilaisissa olosuhteissa:

Heittimistön ja tykistön tulitehon vertailua erilaisissa olosuhteissa

	Suojaton joukko			Poteroissa oleva joukko, aukea, kesä	
	Aukea, kesä, keskimäär. maaperä	Metsässä, kalliolla kimmokkein	Suolla taikka vähintään 1/2 m:n lumessa		
KrhK:n isku -kv krhk 108 ls -rs » 72 ls	72 %	95 %	55 %	3 %	Maalin kärsimät tappioprosentit
Kt pston is -72-120 ls	38 %	56 %	28 %	7 %	»

Iskun teho on suurin piirtein sama kaliberista riippumatta, sillä kevyemmällä aseella on laukaussuurempi. Teho kasvaa noin puolella ylläolevista prosenttiluvuista useampia iskuja ammuttaessa.

Kaavion arvot on ammuttu keskimääräisillä ampumaetäisyyksillä käyttäen herkkiä iskusytyttimiä ja tulen ollessa tarkalleen maalissa.

Jo 100 m:n virhe tulen osuudesta pienentää tappioluvut neljäsosaan ylläolevista arvoista ja myöskin pitkät ampumaetäisyydet vaikuttavat hajonnan kasvun takia tulen tehoon pienentävästi.

Vielä on huomattava, että esitetyt prosenttiluvut ovat kokonaistappiot, jotka jakaantuvat suurin piirtein seuraavasti: kaatuneita 20 %, maaten evakuoitavia 20 %, istuen evakuoitavia 25 % ja itse liikkumaan kykeneviä 35 %.

Kaaritulen tehon selventämiseksi lienee vielä paikallaan verrata sitä kiväärijoukkueen tulon tehoon muutamassa tapauksessa: puolustuksessa oleva kiväärijoukku (aseistus: 8 kiv.+4

puoliautomaattikiv.+20 kp+4 pk), tulitusaika 1 min., maali aukealla, kesällä, noin hehtaarin alalla maassa:

- ampumaetäisyys 100 m (vihollisen tappiot n. 45 %)

- ampumaetäisyys 200 m (vihollisen tappiot n. 15 %)

- ampumaetäisyys 100 m, keskivahvassa metsässä, (vihollisen tappiot n. 15 %)

- ampumaetäisyys 100 m, talvella, maali lumeen heittäytyneenä, (vihollisen tappiot n. 5 %).

Vihollisen kaaritulen vaikutuksen pienentämiseksi voidaan taulukon tarkastelun jälkeen tehdä muutamia »elintärkeitä» havaintoja:

1. Kartetaan omaa ryhmittymistä suunniteltaessa huomiota herättäviä ja helposti paikannettavia paikkoja, kuten teiden risteyskohtia, aukealla sijaitsevia metsäsaarekkeitä, rakennuksia jne, sillä ne ovat todennäköisiä vihollisen maalipisteitä.

Viholliselle jo paljastunut ryhmityksemme voidaan usein pieninkin muutoksin pelastaa pahimmalta kranaattitulelta.

2. Valitaan esim. ryhmän pesäke tai joukkueen tukikohta tilanteen sallimissa puitteissa mieluummin aukeahkolta, pehmeähkoltä maalta kuin kallionnyppylöiltä. Ruuhkautuminen on aina erittäin vaarallista.

3. Valmennetaan ja koulutetaan alaiset käyttäytymään oikein vihollisen tykistökeskityksessä. Oikea ja turvallisin tapa on hakeutua syöksyen ja ryömien kuoppiin, ojiin tms; ei kuitenkaan koskaan pyritä pakoon ryntäämällä kauhuissaan pysähtymään pois keskityksen alta.

4. »Hiki säästää verta». Ajatellaanpa tapausta, jossa 30 miehen joukkue A, joka on käyttänyt muutaman tunnin pikalinoittautumiseen, joutuu vihollisen kv krh:n iskua vastaavan tulivalmistelun kohteeksi. Todennäköiset seuraukset: yksi haavoittunut. Saman aikaa joutavana lekotellut joukkue B kärsii vastaavassa tilanteessa todennäköisesti seuraavat tappiot: kaatuneita 4 ja eri tavoin haavoittuneita yhteensä 18.

- Kaivautumisen merkitys ei tarvitse enempää perusteluja.

Yhteistoiminta oman tulenjohtoryhmän kanssa

Jalkaväkijoukon johtaja on yleensä aina sotilasarvostaan riippumatta yleisjohtajana vastuussa alaisensa joukon tehtävien suoritusten onnistumisesta.

Näin ollen hän esittää tulenjohtajalleen vaatimukset, jotka tämä pyrkii täyttämään mahdollisuuksien mukaan.

Yhteistoiminnan on oltava läheistä ja jatkuvaa. Molempien oman sodan käyminen on väärää taktiikkaa.

Seuraavassa on taulukon-omaisesti käsitelty lähinnä kiiväärijoukkueen johtajan (kpääll) ja tulenjohtajan välistä kaksinpuhelua puolustus- ja hyökkäystaistelussa.

Myös muissa taistelulajeissa sovelletaan samoja ilmoituksia.

Puolustustaistelu

Jalkaväkijohtaja:

- tulenjohtoryhmän paikka
- vihollisen todennäköisimmät hyökkäyssuunnat
- torjuntamaalien ilmoittaminen omalle joukolle sekä tulen saantitapa niihin
- käsky torjuntamaalien ampumisesta

Tulenjohtaja:

- torjuntasuunnitelman laatiminen ja maalien ilmoittaminen jv johtajalle sekä omalle tulenjohtoryhmälle
- tarkistusammuntojen suoritus
- torjuntasuunnitelman ammuttaminen

Virheet:

Tavallisimmat virheet, mitkä tehdään annettaessa tehtävää tulenjohtajalle:

- käsky joko annetaan liian myöhään tai unohtuu kokonaan: kaarituliaseet myöhästävät tehtävänsä suorituksessa
- puolustustilanteessa käsketään maalien keskipisteiden paikat, uhanalaisimmat suunnat riittävät, koska tulenjohtaja tavallisesti sijoittaa maalit laskemansa varmuus-

etäisyyden päähän etummaisina olevista miehistä

– hyökkäyksen tulivalmistelussa käsketään ammuttavien iskujen määrä: jalkaväkijohtajan käskynä riittää hänen haluamansa taktillinen vaikutus, koska tulenjohtaja pystyy parhaiten arvioimaan tulivalmisteluun tarvittavan kranaattimäärän.

Suomalaisessa taktiikassa on kaaritulella lähes ratkaiseva merkitys.

Pienen maan armeija voi jopa

Hyökkäystaistelu

Jalkaväkijohtaja:

- murtokohta ja siihen haluttava taktillinen vaikutus sekä muut tulivalmistelun yhteydessä tulitettavat kohteet
- ampumisjärjestys
- tulen päätyminen eri kohteisiin
- hyökkäysreitti ja tavoite (riittävät kohtaamisolosuhteissa)
- H-hetki

Tulenjohtaja:

- käytössä olevat tuliyksiköt varmuusetäisyyksineen
- tulivalmistelun kesto aika eri maaleihin
- hyökkäyksen jatkovaiheen jonopisteet karttoihin merkittäviksi

kymmeniä tuliyksiköitä samoille torjunta-alueille keskittämällä tasata suurvallon mies- ja kalustoylivoimaa.

Menestyksekkään taistelun edellytyksenä kuitenkin on, että kaikki siihen osallistuvat »puhaltavat samaan hiileen» yhden jalkaväkijohtajan johdolla.

Yhteistoiminnan harjoittelu ja molemminpuolisten edellytysten tuntemus kaikissa johtoportaisissa on yksi rauhanajan tärkeimpiä koulutustavoitteita.

VARUSKUNNASSA TAPAHTUNUTTA...

Liikennevalistusta varuskunnassa

»Kenen on vastuu liikenteessä?» Kysymystä selvittelivät komisario Aarne Elomaa ja lehtori Esko Raasio esitelmöidessään KarJP:n varusmiehille ja henkilökunnan perheenjäsenille 19. 4. pidetyissä liikennevalistustilaisuuksissa.

Sotilaskodissa, mistä kuvamme, ja elokuvateatterissa pidetyt tilaisuudet keräsivät runsaasti kuulijakuntaa.

Nämä liikenneaiheiset tilaisuudet liittyivät Tee – Tie – Turvalliseksi-vuoden kampanjaan. Esitelmöitsijöiden antamat neuvot ja tilaisuuksissa esitetty

elokuva selvensivät melkoisesti liikenteessä liikkujien jatkuvasti kasvavaa vastuuta.

Tällaisia liikenneaiheisia va-

listustilaisuuksia tullaan Karjalan Jääkäripataljoonassa järjestämään myös vastaisuudessa-kin.

2 Jääkärikomppania ampui »Perinne maljan»

2. Jääkärikomppania sai haltuunsa »Perinne Maljan» voitettuaan muut komppaniat 20. 4. Kontiorannassa pidetyissä »Perinne Malja»-ammunnoissa tuloksella 427. Toiselle sijalle selviytyi 3.K kolme pistettä heikomalla tuloksellaan.

Henkilökohtaisen kilpailun parhaan tuloksen laukoi 1.K:n

jääkäri K. Hirvonen. Kenttä 10 ls:n voiton korjasi Esikuntakomppania ja kp 5+5 ls:n voitti koko kilpailunkin voittanut 2. K.

Tulokset:

1) 2.K 427, 2) 3.K 424, 3) EK 406, 4) PstK 405, 5) 1.K 401, 6) KrhK 351.

Henkilökohtainen kilpailu:

1) K. Hirvonen 1.K 19/150, 2) P. Puustinen EK 18/151, 3) A. Arminen PstK 18/147, 4) K. Keränen 2.K 18/138, 5) P. Kostamo 3.K 18/136, 6) U. Halonen PstK 18/130, 7) M. Heikkinen 18/130, 8) O. Solehmainen 2.K 17/145, 9) M. Saastamoinen PstK 17/130, 10) P. Korhonen KrhK 17/123.

Varusmiehet luovuttivat verta

Kolmesataakahdeksan pussilista verta luovuttivat KarJP:n varusmiehet 18. 4. sotilaskodissa, missä Maaseudun Liikkuvan Veripalvelun ryhmä Helsingistä otti verta vastaan.

Isäntänä toiminut Kontionien Punaisen Ristin osasto tarjosi pullakahvit kaikille verenluovuttajille.

Savo-Karjalan Sotilasläänin komentajan koulutustarkastus Karjalan Jääkäripataljoonassa

Kenraali Vahla (vas.) koulutustarkastuksella KarJP:ssa. Kenraalin vieressä pataljoonan komentaja, evl Pentti Syrjä, kenraalin adjutantti, maj Manner sekä EK:n päällikkö, ltn O. Kerkkonen.

Savo-Karjalan Sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Esko Vahla piti huhtikuussa koulutustarkastuksen KarJP:ssa. Sen perusteella voidaan sanoa, että täällä on opit sulatettu ja aines on hyvää.

Kenraalin ensimmäisen tarkastuspäivän ohjelmassa oli mm sulkeis- ja maastoharjoittelun, ase- ja ampumakoulutuksen sekä taisteluharjoituksen seuraamista. Komppanioiden taistelukoulutukseen tutustuminen ja päällystön karttatarjoitus olivat vuorossa toisena tarkastuspäivänä.

Koulutustarkastuksen päätyttyä seurasi kenraali Vahla vielä yhden päivän pataljoonassa tahtunutta reserviläisten koulutusta.

Jääkärit keräsivät 1600 kg käpyjä

Tohmajärven–Onkamon yhteismetsän hakkuualueelta Onkamosta katosivat männynkävyt 20–22. 4. 67 välisenä aikana. Alueella oli tällöin 60 riuskaa jääkäriä Karjalan Jääkäripataljoonasta.

Kahden päivän utteran keruun tuloksena kertyi käpysodasta saalista 1600 kg.

Ennen Onkamoon lähtöä esitelmöi varuskunnan elokuvateatterissa kävynkeruusta metsänhoitaja Matti Väisänen.

Käpyretken johtajana toimi ylik M. Smura, viereisessä kuvassa jääk K. Kärnä EK:sta täyttää leipälaukkuaan kävyillä.

Metsänhoitaja O. Mattila tustui keräyksen aikana varus-

miesten saavutuksiin ja totesi käpylaadun hyväksi.

Onkamossa työskennelleet varusmiehet palkittiin KarJP:n komentajan, evl Pentti Syrjän myöntämällä ylimääräisellä viikonloppuvapaalla.

Varusmiehiäkin liittyy kirkkoon

Karjalan Jääkäripataljoonassa on tavallisesti vuosittain ainakin yksi varusmies saanut aikuuskasteen. Tänä vuonna on jo kaksi jääkäriä liittynyt kirkkoon. Jääkäri Hannu Heiskanen sai kasteen 6. 5. ja jääkäri Seppo Rantala 9. 6.

Kasteet toimitti sot past Jaakko Pakkanen. Mahdollisuuksien mukaan on pataljoonan komentaja pyrkinyt olemaan mukana näissä kastetilaisuuksissa. Mukana on myös ollut kastettavien omaisia. Tilaisuuksien järjestelyistä on uskollisesti huolehtinut Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys.

Evankelis-luterilaisessa kirkossamme aikuuskaste merkitsee kirkkoon ottamista, toteaa sotpast Pakkanen. Yleensä kastettavat liittyvät kirkkoon siviilirekisteristä.

Yleisenä tapana on ollut, että kastettava itse valitsee omat kumminsä. Hannu Heiskanen kummeina on kaksi hyvää varusmiestoveria, samoin Seppo Rantalan.

Jääkäri Hannu Heiskanen kasteen toimitti sot past Jaakko Pakkanen. Sotilaskodin johtajatar, rva Uimonen piti kastemaljaa.

Aliupseerikoulu muutti takaisin Kontiorantaan

Kahden vuoden tauon jälkeen Karjalan Jääkäripataljoonan RAuK on päässyt jälleen jatkamaan toimintaansa Kontiorannassa. Viimeiset kaksi vuotta-

han koulu toimi Ylämyllyn varuskunnassa.

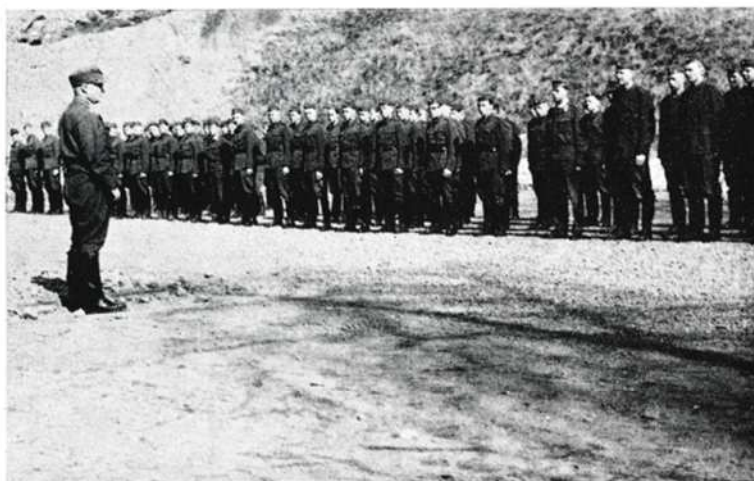
Aliupseerikoulun tilalle Ylämyllylle muutti 1. Jääkärikomppania. Siirtyminen tapahtui polkupyörämarssina 18. 4.

Aliupseerikoulun kurssi, mikä nyt on päätynyt, alkoi 24. 4. 67 ja sen johtajana toimi ylil Matti Tanninen.

Kurssin vahvuus oli 109 oppilasta käsittäen kivääri-, krh-, pst- ja viestilinjat.

Alkamispäivänään huhtikuussa kurssi järjestäytyi koulurakennuksen edustalle pataljoonan komentaja, evl Pentti Syrjän puhutteluun.

— Viereinen kuvamme on em. puhuttelusta.

Ups-kokelaiden ylentämistilaisuus

KarJP:n upseerikokelaiden ylentämis- ja samalla myös kotiuttamisjuhlaa vietettiin 10. 5. Kontiorannassa. Varuskunnan ruokalassa pidetyssä tilaisuudessa sai 25 upseerikokelasta reservivänrikin arvon. Pataljoonan komentaja, evl Pentti Syrjä puhui ylennetyille.

Tilaisuudessa palkittiin kolme hyvin menestynyttä vänrikkiä.

Evl Syrjä luovutti jalkaväkisäätiön plaketin joukko-osaston parhaalle, vänr Savolaiselle (kuva).

Sanomalehti Karjalaisen palkinnon komentaja ojensi kunto-kiilpailun voittaneelle vänr Jyrkille.

Vänr Pussinen sai Reserviupseeriliiton plaketin reserviupseeriin edustajilta.

Kotiutettavien kiitokset Kontiolahden Sotilaskotiyhdistykselle esitti vänr Komulainen, joka myös ojensi kukkia yhdistyksen puheenjohtajalle, rva Martta Koskiselle.

15. 10. saapumiserän kotiut-

tamisjuhlassa 11. 5. puhui kotiutettaville varusmiehille maj R. Linna, joka jakoi komppanioiden parhaalle Suomen Puolustuslaitosta esittelevät kuvateokset.

KarJP:n Killan lahjoittaman puurolusikan sai parhaaksi katsottu keittäjä, jääk K. Kaarakainen.

3. Jääkärikomppania kävi metsämarssilla mm. Juuan kunnan Vuokon kylässä, missä laikutuskohteena oli Petrolan tilan vaikeakulkuinen maasto. Maan omistaja, kaupp. T. N. Pöyhönen totesikin, että syrjäisen sijainnin johdosta on tälle alueelle vaikea saada siviilityövoimaa. Alueen vaikeakulkuisuuden takia ei siellä voi suorittaa konelaiikutusta. Petrolan tilalla varusmiesten laikutama alue oli kooltaan 20 hehtaaria. Työ tehtiin vajaassa kolmessa päivässä.

Metsämarsseja P-Karjalassa

KarJP:n 2. ja 3. jääkärikomppaniat ottivat toukokuussa osaa neljälle metsämarssille, joista kaksi oli Juuan kunnassa ja loput Kiihtelysvaarassa sekä Piellisjoella.

Näiden työretkien aikana varusmiehet laikuttivat useita kymmeniä hehtaareja metsämaata siementämistä varten.

Työtahti oli jokaisessa kohteessa rivakka. Raskas metsäkuokka heilui maastossa aamusta iltaan siinä kuin kiväärinkin sotapojan käsissä. Työnsä pojat suorittivat hyvin.

Mukana olleet varusmiehet sanoivat metsämarssien kohenneen tuntuvasti kuntoa ja muutenkin tuoneen piristävää vaihtelua varuskuntaelämään.

Yli tuhat pohjois-karjalaista sotainvalidia kesäjuhlillaan Kontiorannan varuskunnassa

Sotainvalidien juhlava lippurivistö marssimassa Kollaen Vasaman luona pidettyyn hartaustilaisuuteen.

□ Toistatuhatta pohjois-karjalaista sotainvalidia osallistui kesäkuun ensimmäisenä sunnuntaina Kontiorannassa pidetyille joka vuotisille kesäjuhlilleen. Juhlissa luovutettiin useille sotainvalidityössä ansiotuneille henkilöille ansiomerkkejä. Juhlapuheen piti eversti V. I. Suorsa.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, evl Pentti Syrjä vastaanotti vieraat Kollaen Vasaman luona, komentaja myös puhui.

Sotpast Jaakko Pakkasen pitämän kenttähartauden jälkeen laskivat vieraat seppeleen Kollaen Vasaman juurelle.

Päiväjuhlassa varuskunnan

urheilukentällä esiintyi mm. Kontiolahden Varuskuntasoihtokunta.

Evl A. M. Lindqvist lausui päiväjuhlan tervehdyssanat. RAuK:n oppilaskunta lauloi marssilauluja.

Tunnelmallinen ja monelle varsin mieluisa juhlapäivä päättyi taistelunäytökseen.

»Höytiäisen malja» PKarPsto:lle

Karjalan Jääkäripataljoona järjesti 2. 6. Kontiorannassa Pohjois-Karjalan joukko-osastojen välisen ampumakilpailun, perinteellisen »Höytiäisen Malja»-ammunnan. Tällä kerralla mestaruuden ja maljan lunasti varmoilla laukauksillaan P-KR:n joukkue.

Voittajien tulos 1004,4 oli 57,2 pistettä parempi kuin toisek-

si sijoittuneen Karjalan Jääkäripataljoonan tulos. Myös kaikkien henkilökohtaistenkin lajien voitot menivät P-KR:lle.

Kilpailuun osallistuivat P-KR:n ja KarJP:n lisäksi Kontiolahden Varuskuntasoihtokunta, PKarPsto ja JoeSE.

KarJP:n ampujista erottautuivat tällä kerralla selvimmin ltn E. Happonen ja vääp. E. Neva-

nen. Happonen tuli toiseksi sotkiv kenttä 10+10 ls:ssa tuloksestaan 20/189. Nevanen laukoi toisen sijan sotkiv 3x10 ls:ssa tuloksen ollessa 261.

Tulokset:

1) P-KR 1004,4, 2) KarJP 947, 3) PKarPsto 912,25, 4) KontSK 902,5, 5) JoeSE 858,3.

Juuan sotaveteraaneja Kontiorannassa

Juuan sotaveteraanit tutustui-
vat 10. 6. Kontiorannan varus-
kuntaan. Veteraanit myös yöpyi-
vät varuskunnassa jatkaen seu-
raavana aamuna matkaansa
edelleen Ilomantsiin ja Liek-
saan.

Vierailunsa aluksi sotavete-
raanit laskivat kukkakimpun

Kollaan Vasaman juurelle. Vie-
raiden oppaina varuskunnassa
toimivat maj A Pesonen, ylil M
Kummunmäki ja ylil V Kankai-
nen.

Tutustumiskierroksen jälkeen
veteraanit saunoivat ja viettivät
leppoisan illan tarinoiden up-
seeri- ja aliupseerikerhoilla.

Krh-komppania istutti kuusia

Kranaatinheitinkomppania pis-
täytyi kesäkuun alussa kum-
miperheensä, sotainvalidi Tau-
no Mikkosen luona Pyhäselän
Hammaslahdessa istuttaen per-
heen maalle 3500 kuusentainta.

Vierailu kesti yhden päivän.
Mukana ollutta 22 varusmiehen
ryhmää johti ylik M. Smura.

Sotainvalidi Tauno Mikkosen
perhe on ollut KrhK:n kummi-
perheenä vuoden päivät.

Joensuulaiset veivät »puukellon»

Joensuun Ampujien siviili-
joukkue juhli Kontiorannassa 6.
5. voitettuaan Karjalan Jääkäri-
pataljoonan perinteellisessä
»PUUKELLO»-ammunnassa tu-
loksella 5997-5805.

Siviilien paremmuutta todisti
mm. se, että kilpailun kuudessa
lajissa KarJP saavutti voiton
vain kahdessa.

SVUL:n suurleiri Kontiorannassa

SVUL:n Pohjois-Karjalan pii-
rin suurleiri pidettiin Kontioran-
nassa kesä-heinäkuun vaih-
teessa.

Leirillä oli 128 urheilijatyttöä
ja -poikaa. Heidän kouluttajinaan
toimivat piirin kouluttajat. Leiriä
johti past Sakari Saarikoski.

KarJP neljäs

KarJP osallistui jokavuotiseen
Joensuun katuviestiin touko-
kuussa saavuttaen B-sarjan toi-
sen sijan.

B-sarjan voitti seminaari, P-
KR oli toinen ja Ylämyllyn va-
ruskunta viides. A-sarjan kär-
keen juoksi Lihakunta.

Sotilasvala Ilomantsissa

Karjalan Jääkäripataljoonan
15. 6. 67 saapumiserän alok-
kaiden valatilaisuudet pidetään
Ilomantsissa 19. 8. 67. Orto-
doksisten varusmiesten vala on
tsasounassa klo 19.00 ja luteri-
laisten vala luterilaisessa kir-
kossa 20. 8. 67 klo 11.00 al-
kavan jumalanpalveluksen jäl-
keen. — KarJP:n Killan ja JR
9:n Killan sekä Karjalan Jääkä-
ripataljoonan ystävät ovat ter-
vetulleita näihin valatilaisuuk-
siin.

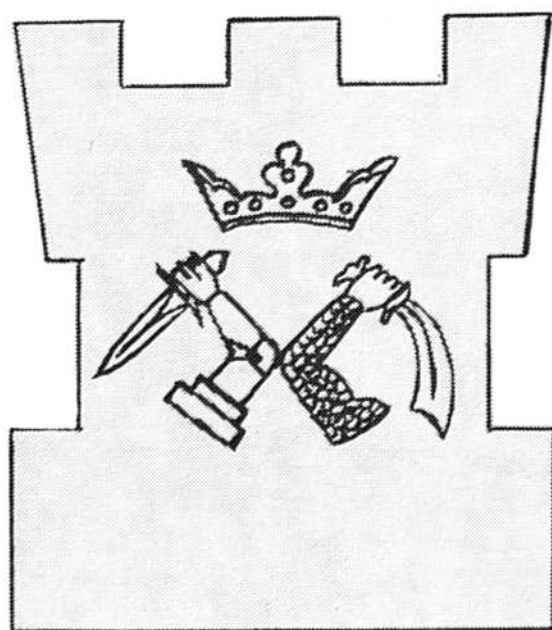

JÄÄKÄRIT MAALAUSTALKOISSA LINTULAN NUNNALUOSTARISSA

Pst-komppanian jääkärit Veijo Lepola, Antero Leinonen ja Mauri Maljanen toimivat heinäkuussa kolmen päivän aikana maalareina Lintulan nunnaluostarissa. Pojat maalasivat yliv V Kansaisen johdolla luostarin navettarakennuksen ja saunan. Karjalan Jääkäripataljoona on aikaisemminkin auttanut luostaria maalaamalla nunniensa asuinrakennuksen. Ortodoksinen kirkko on kiitollinen KarJP:lta saamastaan avusta ja luostarissa muistetaan pataljoonaa kiitollisuuden osoituksena esirukouksilla.

Töiden lomassa jääkärit tutustuivat luostariin ja kävivät mm. sen pienessä kirkossa. Maalaustöiden aikana vierailivat luostarissa mm. arkkipiispa Paavali ja Tampereen hiippakunnan piispa Erkki Kansanaho. He tutustuivat varusmiesten työsaavutuksiin.

Maalaustöissä olleista jääkäreistä oli ainoa ortodoksi juankoskelainen Mauri Maljanen (kuvassa keskellä). Antero Leinonen (portilla) Puolangalta ja Veijo Lepola (oik.) Tohmajärveltä ovat luterilaisia. Pojat sanoivat työskennelleensä luostarissa oikein mielellään.

Sotilaskasvatus ja affektiiviset kasvatustavoitteet

1. Sotilaskasvatuksen tavoitteista

Varsin monet koulutusinstitutiot luettelevat koulutustavoitteittensa joukossa asiallisten, taidollisten ja taidollisten tavoitteiden lisäksi toisentyypisiä tavoitteita. Tällaisia voivat olla esim. persoonallisuuden kasvattaminen, tietynsuuntaisen mielenlaadun luominen tai muokkaaminen, asenteiden muodostaminen tai muuttaminen, sosiaalisen herkkyyden herättäminen, toisten ihmisten oikeuksien kunnioittaminen jne. Tiedollisten, asiallisten tavoitteiden lisäksi nimetään näin affektiivisia tai tunnepohjaisia tavoitteita. Suomalaisen varusmieskoulutuksen tehtävänä on sotataidollisen valmeuden lisäksi luoda varusmiehiin »maanpuolustustehtävissä altista mieluun, joka yhtyneenä isänmaalliseen ajattelutapaan luo pohjan yksityisen miehen torjuntatahdolle» (lainaus Pesosen, Valistusohje 1960, 21). Asetettaessa tämänkaltaisia tavoitteita koulutukselle ollaan selvästi tekemisissä affektiivisten tavoitteiden kanssa.

Melkein minkä tahansa koulutusinstitution kyseessä ollen ollaan nykyään vielä tilanteessa, jossa tällaisten affektiivisten tavoitteiden luettelamisen tai esittelemisen jälkeen niihin ei sen kummemmin puututa, ei osoiteta miten asetettuja tavoitteita on saavutettu. Krathwhol, Bloom ja Masia (1964) arvioivat tähän olevan ainakin kolme painavaa syytä. Affektiivisten asioiden kuvaaminen sinänsä on vaikeaa, koska on vaikea tehdä yleistyksiä, joiden perusteella voitaisiin verrata yksilöitä toisiinsa. Toisaalta puuttuu tietämystä siitä miten asetetut tavoitteet parhaiten saavutettaisiin, puuttuu tietoa parhaista opetusmenettelyistä. Kolmanneksi on erittäin vaikeata luotettavasti arvioida affektiivisten tavoitteiden saavuttamista, sillä puuttuu mittausmenettelyjä, joilla asia voitaisi todeta.

Affektiivisista koulutustavoitteista eniten on tutkittu ja käsitelty asenteita. Asenteet ovat koulutuksessa tavallisesti tavoitteina, mutta voivat olla myös sellaisia koulutettavien ominaisuuksia, jotka vaikuttavat siihen miten tarjottu koulutus omaksutaan ja mitä tarjotusta koulutuksesta omaksutaan. Varusmieskoulutuksessa asenteita voidaan tarkastella kummallakin tavalla. Tässä tarkastellaan asenteita vain tavoitteina.

Varusmieskoulutus asettaa tavoitteekseen myös maanpuolustustehtävissä alttiin mieluun isänmaalliseen ajattelutapaan yhtyneenä. Isänmaalliset asenteet ovat hitaasti muuttuvia ja niihin tietoisesti vaikuttaminen on vaikeata, mutta varusmieskoulutuksella on piirteitä, jotka tekevät vaikuttamisen mahdolliseksi. Varuskunta tai tiettyyn varuskuntaan kuuluva koulu on totaalinen institutio, jolla Goffmanin (1962) mukaan on mm. seuraavia ominaisuuksia:

1. Kaikki elämän toiminnot suoritetaan samassa paikassa ja saman tietyn auktoriteetin johdolla.
2. Jokainen yksityisen jäsenen päivittäisen toiminnan vaihe suoritetaan yhdessä muiden samassa asemassa olevien jäsenten kanssa. Kaikkia jäseniä kohdellaan samalla tavalla ja heidän on tehtävä samat asiat samalla tavalla.
3. Kaikki päivän toiminnot on edeltäpäin täsmällisesti määritelty ja ne seuraavat toisiaan tehdyn suunnitelman ja eksplisiittisesti ilmoitettujen sääntöjen mukaisesti.
4. Kaikkien erilaisten pakollisten toimintojen sisältö on tarkoitettu täyttämään ja toteuttamaan se suunnitelma, joka on laadittu, jotta institution tavoitteet saavutettaisiin.

Voidaan väittää, että varusmieskoulutus totaalina institutiona kykenee tehokkaampaan koulutukseen kuin moni muu koulutusmuoto, jolla ei ole kaikkia totaalisen institution piirteitä. Koulutuksen ajallisesti kokonaisvaltaisesta luonteesta johtuen pitäisi varusmieskoulutuksen kyetä vaikuttamaan myös affektiivisten koulutustavoitteiden suunnassa nopeammin kuin muiden koulutusmuotojen.

1. Isänmaallisuuden käsite

Isänmaallisuus käsitteenä on määriteltävissä jossain määrin toisistaan poikkeavin tavoin. Eskola (1962) tarkastelee ja ajottelee isänmaakäsitystä seuraavasti.

1. Kiintymys omaa maata kohtaan. Kiintymyksen perustana voi olla pääasiallisesti jokin seuraavista seikoista:

- a) isänmaan edut, esim. eläminen tässä maassa on edullista, toimeentulo on turvattu,
- toiminta, tavat, traditiot, toimintarutiini on tuttua
- c) ihmissuhteet, sukulaiset, ystävät, tuttavat ja kansa tuottavat tyydytystä ja turvallisuutta,
- d) arvonnanto, tuntuu arvokkaalta kuulua omaan maahan ja kansaan
- e) luonto ja maantieteelliset tekijät, luonnon kauneus, jylhyys, poikkeavuus muista maista jne.

2. Maanpuolustustahto. Maanpuolustustahto voi esiintyä seuraavina muotoina.
- a) halu aseellisesti puolustaa maata,
 - b) halu puolustaa maata kohottamalla sivistystä, ts. halu suorittaa epäsuoraa maanpuolustusta,
 - c) odotetaan ja katsotaan – suhtautuminen maanpuolustukseen.

3. Isänmaallisuus ja todellisuuden vääristyminen. Todellisuudessa mikään maa tai kansa on tuskin objektiivisesti arvioiden parempi kuin muut kansat. Tietyn kansan menneisyys on tuskin sen ihmeellisempi kuin muidenkaan kansojen eivätkä kansan kohtalot ole sen kummallisempia kuin muidenkaan. Jos ihminen kuitenkin arvioi asian niin olevan, on hänen katsottava vääristelevän todellisuutta. Tällainen kansallinen itseihailu ei ole aivan harmiton ilmiö, sen on todettu olevan yhteydessä ulkopoliittiseen ajatteluun haitallisella tavalla.

Poikkeuksellisina aikoina, esim. sodan vallitessa, todellisuuden vääristely saattaa olla käyttökelpoista tietyn hengen tai asennoitumisen pitämiseksi yllä.

Suhtautumisessa isänmaahan voidaan erottaa näin kaksi tapaa:

- a) suhtautuminen on todellisuuden mukaisena,
 - b) suhtautuminen on vääristynyttä eikä vastaa todellisuutta.
4. Suhtautuminen muihin kansoihin. Adornon (1950) mukaan isänmaallisuus on voimakkaasti yhteydessä ryhmäkeskeisyyteen ja ennakkoluuloihin. Ryhmäkeskeisyydestä ei ole pitkä matka ennakkoluuloisuuden kautta vihamielisyyteen tai aggressiivisuuteen muita kansoja kohtaan. Suhtautuminen muihin kansoihin voi olla:

- a) asiallista
- b) kiihkeää sävyiltään
- c) vihamielistä.

5. Isänmaallisuuskäsitteen muuttuminen. Suuret mullistukset, sodat, saattavat muuttaa käsitteiden sisältöä. Sodan aikana viha on yleisesti liittynyt käsityksiin joistakin muista kansoista. Sodan jälkeen pyritään reaktiivisesti saamaan oikea kuva asioista ja todellisuudesta. Isänmaallisuus saattaa aikaisempaan ajankohtaan verrattuna tuntua laimentuneelta.

Isänmaa-käsitteen määrittely voidaan tehdä monella tavalla riippuen siitä miten paljon siihen halutaan sisällyttää. Tähän viittaa Eskola (1962) sanoessaan, että on määritelmäkysymys kuuluuko maanpuolustustahto isänmaakäsitteeseen. Samaa seikkaa käsittelee Terhune (1964) nationalismia koskevassa tutkimuksessaan. Määritelmässään isänmaallisuutta, patriotismia, hän katsoo sitä parhaiten kuvaavan »maata rakastamisen».

3. Isänmaallisuuskäsitteen liittyminen eräisiin muihin käsitteisiin

Tutkimusten perusteella voidaan luetella eräitä näytteitä niistä käsitteistä, joihin isänmaallisuuskäsite tai käsite isänmaallinen liittyy. Samoin voidaan luetella eräitä käsitteitä, jotka tietyllä tavalla ovat merkitykseltään vastakkaisia kuin isänmaallinen. Fergusonin (1952), Eysenckin (1954), Eskolan (1962) ja Randellin (1965) mukaan yleistäen heidän tuloksiaan voidaan todeta, että isänmaallisuus liittyy käsitteellisesti lakiin, painotarkastukseen, konservatiivisuuteen, laiskaan ja lapselliseen, sekä ankaraan suhtautumiseen poikkeavia yksilöitä kohtaan. Isänmaallinen tai isänmaallisuuskäsitteen eräänlaisia vastakohtia tai vastakohtaa kuvaavia ilmauksia olisivat radikaalisuus, älykäs ja tieteellinen. Luettelemalla tämäntapaisia käsitteitä, joihin isänmaallisuuden on todettu liittyvän voidaan muodostaa kuvaa siitä, mitä isänmaallisuus voi ihmisille merkitä ja millaisia tunnesävyjä tai käsityksiä ihmisillä isänmaallisuudesta on. Tämäntapaisella tarkastelulla on kuitenkin rajoituksensa.

Isänmaallisuudesta muodostuu kuva sen mukaan, millaisia ovat ne muut käsitteet, joita kunkin tutkimuksen yhteydessä on käytetty. Toiseksi saatu kuva riippuu siitä, millaisia henkilöitä tutkimuksissa on käytetty. Puoluekanta, koulu-

tuksen määrä ja laatu, ammatti, persoonallisuuden piirteet jne. ilmeisesti vaikuttavat osaltaan ihmisten isänmaallisuuskäsitteen sisällön ja merkityksen muodostumiseen. Kolmanneksi isänmaallisuuskäsitteen sisältö ja merkitys voi vaihdella pitempien ajanjaksojen puitteissa. Neljänneksi tutkimustuloksia on arvioitava myös sen mukaan miten tutkimuksen tekijä on määritellyt isänmaallisuuden, jota hän mittaa. Tästä määrittelystä nimittäin riippuu pitkälti, millaisia kysymyksiä hän asettaa tutkittaville henkilöille. Tämä seikka erityisesti on merkityksellinen verrattaessa erilaisia tutkimuksia toisiinsa. Mahdolliset erilaiset käsitykset isänmaallisuudesta eri tutkimusten mukaan voivat heijastella vain erilaista tutkijan otetta tutkittavaan asiaan.

Isänmaallisesta asennoitumisesta voidaan pyrkiä hankkimaan kuvausta myös siten, että esitetään tutkittaville henkilöille runsaasti isänmaallisuutta ja isänmaata koskevia väitteitä, joita tilastollisesti tarkastelemalla pyritään ryhmittelemään. Tietyyntyyppisten väitteiden ryhmittäessä yhteen on mahdollista tulkita tällaisia ryhmiä ja muodostaa kuva siitä millaisia osa-alueita isänmaallisuudessa vastaajien mielestä on. Saaren (1967) tutkimuksessa, jossa tarkasteltiin isänmaallisia asenteita, ja jossa rajoituttiin tarkastelemaan Eskolan (1962) isänmaakäsitteen analysoinnissa esittämää ensimmäistä osa-aluetta, kiintymystä isänmaahan, voitiin todeta kaksi selvästi affektiivista isänmaakäsitteen osa-aluetta. Isänmaahan kiintymisen tekijänä oli »Kiintymys maahan ja kanssaihmiisiin» ja isänmaallisuuden ilmaiseminen näkyy »Juhlapuheisänmaallisuutena».

4. Sotilaskasvatus ja isänmaallisuus

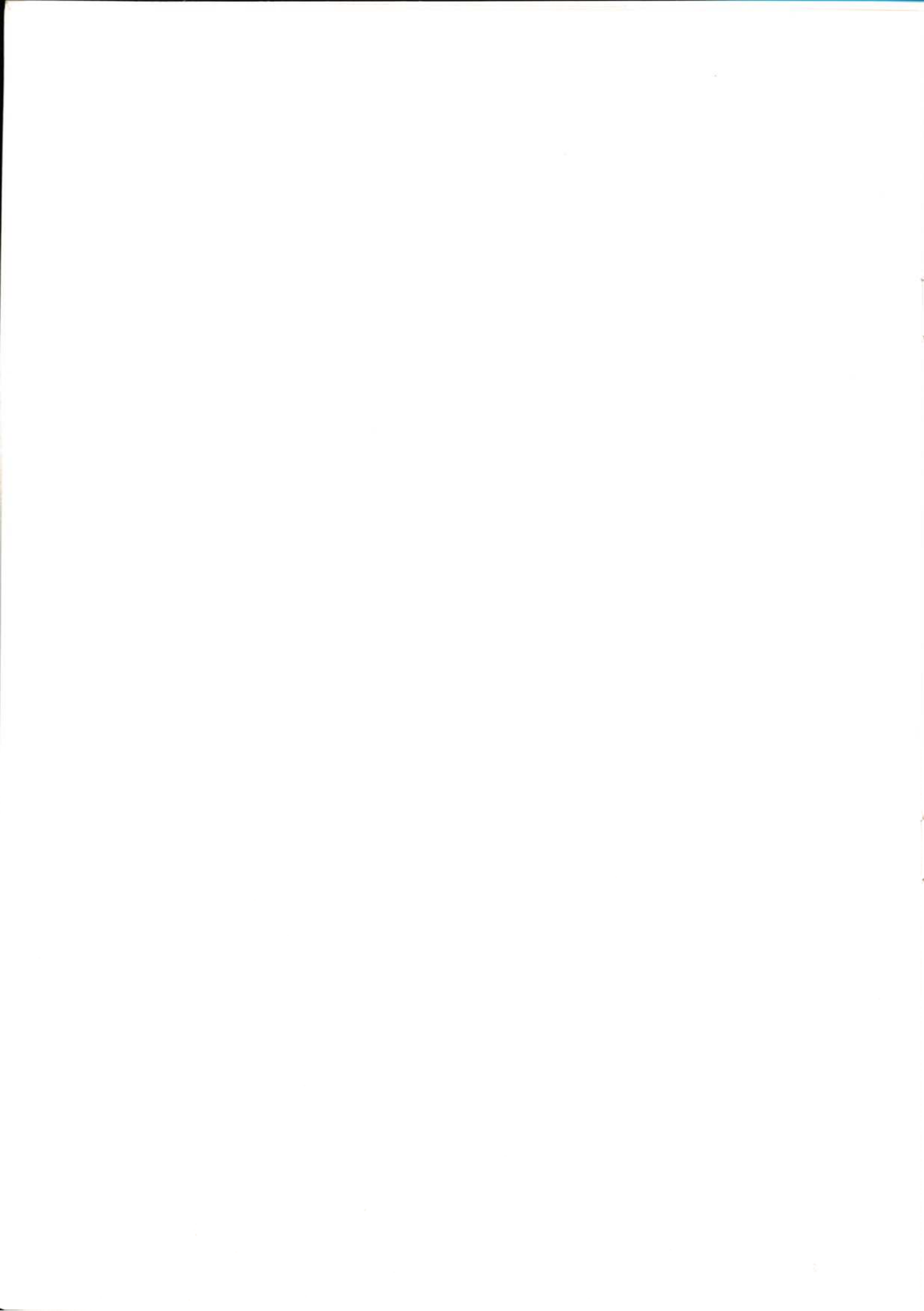
Affektiivisista tavoitteista puhuttaessa sotilaskoulutukseen sopii se mikä yleensäkin koskee kasvatusta. On mahdollista edetä kahta tietä. Joko niin, että ensin kuvataan mahdollisimman tarkasti ne tavoitteet, joihin halutaan päästä ja suunnitellaan tämän jälkeen mahdollisimman tehokkaat keinot asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Lähtökohtana ovat tällöin asetetut tavoitteet, jotka pyritään saavuttamaan. Toisaalta on mahdollista esim. isänmaallisuuden suhteen menetellä niin, että tutkitaan isänmaallisuutta koulutettavien ominaisuuksina, pyritään saamaan selville mikä sisältö, merkitys ja voima koulutettavien isänmaallisuudella on. Tämän jälkeen arvioidaan mitkä piirteet ovat suotavia ja mitkä ei-toivottuja. Suotavia piirteitä pyritään

vahvistamaan ja ei-toivottuja piirteitä heikentämään. Tässä jälkimmäisessä tapauksessa päästään ehkä taloudellisempaan menettelytapaan, koska siinä ei tehdä mitään tarpeetonta, mutta siinä saattavat jäädä vähäiselle huomiolle sellaiset tärkeiksi arvioitavat seikat, joita koulutettavat eivät osoita itsessään olevan, mutta joita kuitenkin pidetään suotavina tai toivottuina.

Sotilaskoulutuksessa päähuomio pysynee aina sotataidollisissa ja -tiedollisissa seikoissa. Ei voida kuitenkaan jättää huomiotta sitä tosiseikkaa, että perusteellisistakaan tiedoista tai pitkälle kehitetyistä taidoista ei ole paljon iloa, jos puuttuu halua käyttää niitä. Affektiivisista koulutustavoitteista puhuttaessa onkin ymmärrettävä, että kyse on sellaisista perustavista seikoista kuin aidosta myönteisestä isänmaallisesta tunteesta, halusta ja tahdosta samaistua omaan kansaan, halusta ottaa vastuuta oman kansan kohtaloista jne. Isänmaallisuus sekä koulutettavien ominaisuutena, joka vaikuttaa osaltaan siihen miten sotilaskoulutuksen asettamia tavoitteita omaksutaan, että itse koulutuksen tavoitteena on pohtimisen arvoinen asia, jota on syytä tarkastella muutenkin kuin juhlapuheissa.

LÄHTEET:

- ADORNO, T. W. (1950). *The Authoritarian Personality*. New York: Harper & Brothers.
- ESKOLA, A. (1962). Yhteiskunnan säilyttämistä ja puolustamista koskevat arvotukset. *Tiede ja Ase*. Suomen Sotatieteellisen Seuran Vuosijulkaisu N:o 20 Mikkeli: Oy Länsi-Savon Kirjapaino.
- EYSENCK, H. J. (1954). *The Psychology of Politics*. Lontoo: Routledge & Kegan Paul, Ltd.
- FERGUSEON, L. W. (1952). *Personality Measurement*. New York: McGrawHill Book Company, Inc.
- GOFFMAN, E. (1962). *The Characteristics of Total Institutions*. Teoksessa: *Complex Organizations*. Toim. Etzioni, A. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- KRATHWOHL, D. & BLOOM, B. & MASIA, B. (1964). *Taxonomy of Educational Objectives. Handbook II: Affective Domain*. New York: David McKay Company, Inc.
- RANDELL, S. (1965). *Varusmiespalvelus ja asenne muutokset*. *Acta Academiae Socialis. Ser. A Vol 2*.
- SAARI, H. I. (1967). *Varusmiesten isänmaallisia asenteita*. *Laudaturtutkielma*. Jyväskylän Yliopisto, Kasvatustieteen laitos.
- TERHUNE, K. W. (1964). *Nationalism Among Foreign and American Students: An Exploratory Study*. *J. of confl. res.* 8, 256—270.
- VALISTUSCHJE 1960, Pääesikunta Helsinki

toimitus E. J. Hämäläinen
P. O. Räsänen
R. A. Kinnunen
R. O. Penttinen
kuvitus E. J. Hämäläinen
valokuvat R. O. Penttinen
RAuK/KarJP Kurssi 61

KORPISOTURI 22

61. RAuK/KarJP:n kurssijulkaisu

Kuraattori Luutnantti R Laakkonen

OPPILAAT

Johtajakoulutuksemme perusvaihe on nyt päättymässä. Suurin osa teistä astuu tämän jälkeen ryhmänjohtajan erittäin vaativaan tehtävään eri yksiköihin osan teistä lähtiessä jatkaamaan opiskelua Reserviupseerikoulussa. Ne teistä, jotka siirtyvät perusyksiköihin muistakaa, ettei sotilas ole koskaan valmis, vaan hänen on jatkuvasti kehitettävä itseään. Te olette saaneet vasta peruskoulutuksen; kehittäkää nyt itseänne käytännön johtajina. Niille miehille, jotka siirtyvät täältä etelään, Haminaan – ympyräkaupunkiin – haluan muistuttaa, että koulu johon menette ei ole »lepokoti», josta selvitään kuunteleluoppilaana. Kurssin suorittaminen kunniakkaasti vaatii paljon työtä ja keskittymistä.

Tekisin kovasti väärin, jos tässä yhteydessä unohtaisin oppilaskunnan. Harmaa, monesti hinkinen arki vaatii vastapainokseen virkistystä ja viihdettä. Viihdytystilaisuuksia – siinä merkityksessä kun ne yleensä ymmärretään – meillä ei kurssin aikana ole paljon ollut, mutta olemme kuitenkin saaneet vaihtelua arkiseen palvelukseen tekemällä työtä puutteessa elävän kummi-perheemme hyväksi. Työ, jota olette Romppalassa tehneet, on varmasti suonut teille tyydytystä ja mielihyvää saadessanne auttaa pulaan joutuneita lähimmäisiänne.

Muutoinkin olen ollut tyytyväinen oppilaskunnan toimintaan. Nyt kun oppilaskunta hajoaa haluan onnitella jokaista kurssin suorittaneista ja toivotan onnea ja menestystä tulevaisuudessa teidän välillä.

Muistakaa uskollisuus, oikeudenmukaisuus, tieto ja taito sekä oikea jääkärihenki kykenevät kohottamaan henkisen rakennuksenne sille jalustalle, jolle suomalainen mies ja johtaja kuuluu.

KURSSI 61

Te olette olleet paremmassa asemassa kuin edellinen kurssi, sillä onhan teillä ollut kotikenttä etunanne suorittaessanne RAuK:n Kontiorannassa. Kurssin aloittaminen on näin ollen ollut vaivatonta.

Eteenpäin opin ohdakkeisella tiellä ei päästä kuitenkaan pelkällä olemisella, vaan tarvitaan sitkeää ponnistelua ja lujaa tahtoa. – Sanotaanhan, että luja usko vie miehen läpi harmaan kivenkin. – Uskoa omiin mahdollisuuksiin antaa johtajalle hyvä ammattitaito ja kova fyysinen kunto.

Näiden kahden asian edelleen kehittämistä älkää koskaan unohtako, sillä omatessanne ne saatte varmasti jokaisen alaisen varauksettoman kannatuksen.

Toivotan menestystä opinnoissa RUK:hon lähteville ja palvelusintoa ryhmänjohtajina yksikköihinsä siirtyville.

Koulun johtaja yliluutnantti M. Tanninen

Oppilas seisoo käytävällä hajareisin lomapuku päällä ja päivystäjän lätkä kaulassa painaa kelloa »kiväärilinja taistelukoulutukseen järjestympaikalalle neliriviin järjesty!» rymistävät portaita alas maastohuppiset kypärät silmillä lapiot kilisten taisteluvyössä pakki takapuolen päällä leipälaukussa pömpöttäen.

Oppilas kiskoo kk m/54: etutukia juoksee ja kiroilee työntää kypärää silmiltä ulos ovesta on rivissä viides mies hapuilee kädellään vasemalle on asennossa ojentaa katsoo eteen kääntyy oikeaan kaartaa tahdissa vup-mies pesuhuoneen ikkunassa nauraa polttaa tupakkaa on yhtäikää sairas ja onnellinen.

Oppilas on päivystäjä soittaa kelloa huutaa käheällä äänellä juoksevat askeleet käytävän päästä kiroavat mennessään kompuroivat portaisissa ovi lyö kasvoille rynnäkkökiväärin piippu helisee kypärään taas lönnköttävät leipälaukut takapuolen päällä lapiot heiluu holtittomasti kuppeella vup-mies pesuhuoneen ovella välttää päivystäjän katseen juoksevan ulos kolmiriviin »selkään vie! oikealta jonossa kalustoa noutamaan mars!»

Oppilas työntyy oviaukkoon rk:n piippu sojottaa selässä oikealle »vauhtia vauhtia!» juoksee jäykin polvin päätyovesta pihalle vastin tömähcelelee reiteen vup-mies luokan ovella »minne te menette?» oppilasjohtaja hosuen paikasta toiseen »juoskaa kessu on jo pihalla!» juoksee hie man nopeammin vastin kolahtaa polveen juoksee silti loppuun ojentaa kaluston vaimeaa kolahtelua odottavat katseet kypäränlipan alta »kalusto ylös! käännös oikeaan päin! kaarto oikeaan tahdissa mars!»

OPPILAS
MINÄ
SINÄ
HÄN

Opp E J Hämäläinen

Oppilas on vup:ssä tai vp:ssä makaa vuoteella paljain jaloin hakaset auki lukee jerry cottonia linnunlaulua ikkunasta hiekka rahisee kurkistaa ulos pst-linja juoksee hiekkakentälle päin ottaa paremman asennon lukee mutta ei tajua sytyttää kielletyn savukkeen jaloista uhoaa hien lemu heiluttaa nahattomia varpaitaan kirvelee radio on auki.

Oppilas ajaa pitkin jaamankangasta satula lyö rajusti nivusiin ottaa seuraavan kuopan pehmeämmin kp:n lipas hankalasti selässä leuka-hihna haisee hielle jalkarätiät hätäisen huonosti kääritty polkee tuijottaa edellisen rekisterikilpeen taisteluvyössä mantteli lapion vuoksi kallellaan poljin rusahtaa säännöllisin väliajoin urheiluhousut hiertävät haaroja junnaa mäkeä ylös kun hikipisara valuu silmäkuoppaan vasemmalla rutikuivaa mäntymetsää.

Oppilas makaa hiekkakentän laidassa hengittää lyhyin rahisevin siemauksin pyyhkii hiekkaa silmistään tarttuu vapisevin käsin vastimeen valmistautuu juoksee hoippuvain jaloin pauskautuu hiekan sekaan makaa liikkumatta ryömii kiristynein jäntein kyynärpäät kairautuvat syvälle sepaluksesta työntyy hiekkaa housuihin »syöksyyn – mars!» nousee kuin eteenpäin kaatuen kiskoo jalkoja mukana romahtaa kasvoilleen kypärä lyö nenänvarteen ase tulee olkapään yli niskaan.

Oppilas kyyhöttää puunjuurella juo maitoa ja puree näkkileipää ruoka ei maistu hautaa sen maahan juo lisää maitoa on yhä janoinen polttaa litistyneen savukkeen ja nojaa tankopakkaus niskan takana varpaat auringossa kenttäpullo on tyhjä tuijottaa tylsänä taivaalle eikä edes yritä ajatella »valmistautukaa» tekee jämän ja nousee.

Oppilas siivoaa lauantaina lintsa milloin silmä välttää kiillottaa kuitenkin kaikki näkyvät paikat oppilasjohtajat ja tuvanesimiehet hermostuneina »älä kävele siinä paljain jaloin!» kukaan ei tahdo kiillottaa virtsaloa odottaa vääpelin läpitunkevaa katsetta seuraa toiveikkaana vierestä saa luvan vaihtaa vaatteita pukee lomapuvun päälle ruokailee hätäisesti ei ruokahalua kiire juoksee mäkeä bussipysäkillä kunnes pääsee kaikesta eroon.

Oppilaskunta sai kummiperheen

Opp P Räsänen

Kaikki alkoi eräänä kauniina toukokuun päivänä. Saimme kuulla, että pataljoonan komentaja oli määrännyt oppilaskunnalle ikioman kummiperheen, joka oli rivakan miestyövoiman tarpeessa.

Alustava tutustumiskäynti osoitti, että tilalla tarvittaisiin monen alan ammattilaisia – maanviljelijöistä koneasentajiin. Työsuunnitelmat laadittiin ja töihin käytiin käsiksi välittömästi. Maataloustyöt olivat kaikkein kiireisimpiä; peltoja raivattiin ja lannoitettiin, hoidettiin talon ainutta lehmää ja istutettiin perunaa. Samanaikaisesti toinen työryhmä kaatoi metsää ja teki polttopuita talven varalle. Taisipa välillä moottorisahakin mennä epäkuuntoon, mutta onneksi korjausmies oli omasta takaa.

Totesimme, että talon kalusto oli puutteellista tai osittain uusimisen tarpeessa. Niinpä hankimme sinne uusia kaappeja, pöytiä ja tuoleja. Samalla siistittiin ympäristökin haravoimalla se perin pohjin.

Tehty työ on ollut varmasti hyödyksi puolin ja toisin. Se on helpottanut talon väen raskasta työtaakkaa mutta samalla se on ollut oppilaille vaihtelua usein raskaankin sotilaskoulutuksen vastapainoksi. Tarkoituksena on, että työstä tulee oppilaille perinne: uusi oppilaskunta jatkaa siitä mihin edellinen jäi. On myös ajateltu laatia aikaansaannoksista jonkinlainen valokuva-albumi, johon kootuista kuvista jälkipolvi voi todeta tehdyn työn tulokset.

Kurssimme puolesta toivotan uudelle oppilaskunnalle hyviä työhaluja ja paljon auttavaista mieltä. Työtä ilmeisesti riittää.

apinanleipäpuu

apinanleipäpuu yksinään
ja lentokala sargassomeressä
tuntevat ikuisuuden määrän
tai minä ja muut
laulavat suut
huokuvat puut
tummuvat luut
hiljaisuuden maailma
on tyhjyys täyteen keskellä

sanon sinulle »miksi?»
ja nauramme yhteen ääneen
viisauden hekumaa
nuortea älykästä naurua

sanon sinulle »siksi»
ja viisaus mykistää
apinanleipäpuun yksinään
ja meitä on minä suurkapitalisti ja proletaari
harvinaisen viksua puberteetikansaa
mutta moni on tyytyväisyyttä pullollaan
vaikka ajatukseni kasvavat kuuun
auringonpilkkuja kasvoillaan
liian suuret universumiin
ja kokoamme karvapäiden rivit
huudamme
»tahdomme valtaa!»
ja etana meni erämaan poikki
tuli kuuma ja se kuoli

Opp. E. J. Hämäläinen

»Ilmojen halki käy lentäjän tie...»

»Suojaan, varjoon...»

Onko, onko, onko...?

Aamiainen ruohikolla.

Kouluttajat

Ylii Tanninen
Koulun johtaja

Väap Nevanen
Koulun vääpeli

Ltn Lipitsäinen
Kiv-linja

Ylik Jalonen
Viestilinja

Ltn Laakkonen
Pst-linja

Kers Nousiainen
Krh-linja

Ltn Riuttala
Krh-linja

Kers Kajo
Kiv-linja

Ltn Tiittanen Kiv-linja

Alik Huttunen
Tsto-au

viestilinja

tupa 18

Järviö E V A
maanviljelijä
15. 2. -47 Kitee

Laitinen P S
sähköasentaja
19. 9. -47 Pielisjärvi

Lappalainen K O
merkonomi
18. 8. -45 Suonenjoki

Leinonen V H
sähköasentajaopp.
21. 1. -47 Kajaani

Martikainen P J
liikeapulainen
3. 3. -47 Tohmajärvi

Mielonen O A
sähköasentaja
6. 3. -47 Eno

Pippuri R O U
autonkuljettaja
16. 7. -36 Liperi

Puranen H T
opiskelija
3. 6. -45 Varkaus

Rytönen P K
sähköasentaja
10. 1. -47 Pyhäselkä

Tikkanen T U
opiskelija
28. 6. -45 Varkaus

Hirvonen K S
opiskelija
26. 8. -47 Joensuu

pst-linja

tupa 19

Karhapää A
traktorinkulj.
14. 2. -47 Ilova

Korhonen K O
metsätyömies
30. 8. -48 Säyneinen

Luttinen P T
kirvesmies
7. 2. -47 Kiuruvesi

Nevalainen A P
opiskelija
3. 7. -45 Nurmes mlk

Pikkarainen R R
metsätyömies
19. 3. -47 Pielisjärvi

Reijonen E K
opiskelija
4. 7. -47 Polvijärvi

Soikkeli M A
perusverhoilija
20. 1. -47 Rääkkylä

Tiitinen P J
lämmittäjä
30. 4. -47 Rautalampi

Tuovinen O A
liikeapulainen
26. 4. -47 Eno

krh - linja

Elo H T
opiskelija
28. 8. -45 Helsinki

Jumppanen E T
kirvesmies
12. 4. -47 Kitee

Naumanen E V T
merkonomi
20. 5. -45 Vieremä

Partanen M O
maanviljelijä
4. 3. -45 Pyhäselkä

Pasanen J O
opiskelija
19. 4. -48 Joensuu

Arminen K E
koneenhoitaja
27. 1. -47 Leppävirta

Havu E J
maanviljelijä
30. 4. -47 Pielisjärvi

Ikonen H M
liikealanharj.
31. 1. -49 Kontiolahti

Korhonen P
meijeriharj.
6. 12. -47 Muuruvesi

Kärnä P E
metsätyömies
17. 2. -47 Kuhmo

Laire K K
opiskelija
17. 6. -47 Helsinki

Lehtinen E J K
opiskelija
10. 1. -47 Eno

Maaranen M J
liikeapulainen
26. 4. -47 Pielisjärvi

Savolainen R J
myyjä
16. 2. -47 Joensuu

Tolvanen P I
maatyömies
21. 3. -47 Rääkkylä

Tuomisto T T
opiskelija
23. 2. -47 Helsinki

Wetterstrand P J
maanviljelijä
26. 4. -48 Kitee

Nevalainen M A
sähköharjoittelija
2. 6. -45 Polvijärvi

Hiltunen T K J
opiskelija
2. 11. -47 Helsinki

Penttinen R O
opiskelija
11. 9. -46 Iloantsi

Hämäläinen E J
muusikko
20. 11. -44 Helsinki

Rimpi K A
opiskelija
18. 1. -47 Helsinki

Iivonen J O
opiskelija
20. 9. -44 Eno

Tervo R K
postimies
15. 11. -47 Kajaani

Kontkanen P J
operatööri
18. 3. -46 Viinijärvi

Vartiainen P J
opiskelija
20. 1. -47 Joensuu

Martikainen H T
trukinkuljettaja
25. 4. -47 Polvijärvi

Ahponen V O
konttoriharj.
3. 4. -49 Ilomantsi

Antikainen E A J
rakennustyömies
15. 1. -47 Nilsia

Forsberg K P
opiskelija
2. 2. -45 Varkaus

Hankaniemi R M
laboratorioapul.
30. 4. -47 Leppavirta

Hiltunen P K O
levyseppä
20. 0. -47 Kuopio

Karosto R V E
opiskelija
5. 5. -46 Joensuu

Kinnunen R A
merkonomi
11. 5. -45 Helsinki

Lousa Y T
opiskelija
20. 2. -48 Kitee

Markkanen R T
opiskelija
19. 2. -45 Siilinjärvi

Mononen P
autonasentaja
2. 6. -47 Rääkkylä

Mustonen T J
Opiskelija
2. 3. -46 Kontiolahti

Appelberg P T
putkiasentaja
1. 4. -47 Joensuu

Hiljanen V J
metsätyömies
25. 11. -47 Pielisjärvi

Kostamo P P
maanviljelijä
17. 5. -47 Kitee

Kuosmanen J A J
harjoittelija
1. 9. -48 Siilinjärvi

Kärnä S E T
metsäharjoittelija
10. 3. -49 Iloantsi

Laitinen M T
opiskelija
22. 10. -45 Varkaus

Maijanen U R A
opiskelija
25. 9. -47 Varkaus

Martikainen M O
viilaaja
1. 8. -45 Liperi

Nevalainen H J
rakennusharj.
29. 3. -47 Joensuu

Nevalainen M E
opiskelija
24. 2. -47 Pielisjärvi

Ahonen J J
rakennustyömiäs
8. 12. -47 Kuopio

Kuhanen K A
opiskelija
16. 6. -46 Heinävesi

Anttonen E P T
sähköharjoittelija
20. 1. -47 Hyrynsalmi

Kyllönen K K
koneapulainen
11. 8. -47 Kuhmo

Hämäläinen S E
metsäharjoittelija
8. 6. -48 Pielisjärvi

Manninen A U J
harjoittelija
17. 6. -48 Suomussalmi

Juntunen U J
autonasentaja
3. 4. -47 Suomussalmi

Martikainen I E
radioalanharj.
7. 3. -47 Kuusjärvi

Koponen P O
maanviljelijä
21. 9. -47 Vehmersalmi

Mäkelä K K
merkonomi
20. 7. -47 Helsinki

Oinonen T K
autonasentaja
2. 2. -47 Nurmes mlk

Okkonen T J
opiskelija
5. 3. -44 Nurmes

Sirviö J J J
maanviljelijä
21. 8. -47 Sotkamo

Raivala R M
maanviljelijä
24. 3. -47 Juuka

Taskinen M K
harjoittelija
21. 5. -47 Varkaus

Räsänen P O
hum.kand.
18. 9. -45 Kuopio

Toivanen M J
opiskelija
16. 6. -46 Polvijärvi

Rätty J K
murskaaja
28. 11. -47 Polvijärvi

Valta V J
toimistoapul.
8. 1. -47 Pielavesi

Vilhunen J J
opiskelija
31. 5. -47 Lapinlahti

tupa 34

Niemeläinen E A J
liikeapulainen
5. 9. -47 Joensuu

Olli I A
opiskelija
2. 10. -45 Iiomantsi

Pehkonen R K
opiskelija
5. 7. -48 Eno

Pottonen P E I
opiskelija
5. 1. -46 Eno

Putkonen E A
huoltomyyjä
24. 7. -47 Kajaani

Simonen T S
asentapaoppilas
6. 6. -48 Vesanto

Solhmainen O J
metsätyömies
20. 3. -47 Iiomantsi

Tammenmaa P H T
opiskelija
29. 6. -44 Kajaani mk

Terävä O K
opiskelija
28. 7. -45 Helsinki

Ylönen E M J
opiskelija
18. 4. -46 Suonenjoki

Olanne R V
merkonomi
28. 7. -44 Helsinki

Palviainen R K
sähköasentaja
16. 10. -45 Iloimantsi

Penttinen M O
kananhoitaja
25. 2. -47 Pielavesi

Penttinen P E
opiskelija
16. 7. -47 Iloimantsi

Pyhänen S J
merkonomi
3. 2. -46 Iisalmi

Räsänen O T
opiskelija
8. 9. -48 Riistavesi

Sivonen M A
maanviljelijä
17. 5. -47 Eno

Tammenmaa M E T
metsäharjoittelija
8. 2. -47 Kajaani mlk

VOLKSWAGEN MYYNTI JA HUOLTO
HEIKKISEN KONEPAJA OY
SATAMAKATU 8 KUOPIO

LUOTETTAVA
KORKEAN
LAADUN MERKKI

TURO
TYYLIN
TEKEE

KUOPIO

K. SOININEN OY

KELLO- JA KULTA-ALAN LIIKE
KAUPPAKATU 26 KUOPIO

Avain-Vaunu
Rautasavon Auto
Savonmaan Auto Oy

Autorasti
Räisäsen Auto
K. Torvinen Oy

Heikkisen Konepaja Oy
Kuopion Autokauppa
Saastamoisen Auto

Eloranta

Kuopio, puh. 14 841

POHJOLAN RENGAS

OM. JOEL REPO
JOENSUU ● TULLIPOSTINKATU 52 PUH. VAIHDE 24 361

JOENSUUN KIITOAUTOT OY

Muutto ym. kuljetuksia linjoilla
Joensuu—Helsinki—Joensuu
Joensuu—Turku—Joensuu
RANTAKATU 14, JOENSUU, PUH. 23 498

LAPINLAHDEN OSUUSMEIJERI

LAPINLAHTI

IISALMEN OSUUSKASSA

KIRJATARVIKE OY

HELSINKI

**Koneita ja tarvikkeita
graafiselle teollisuudelle**

arila oy

FREDRIKINK. 48, HELSINKI 10

JOENSUUN YMP. OSUUSMEIJERI

JOENSUU

OY WILH. SCHAUMAN AB

JOENSUU

KARSKE OY

*työturvallisuuslaitteiden ja hitsaus-
välineiden erikoisliike*

NOKIANTIE 2 HELSINKI 51 PUH. 711644

**ENSO-GUTZEIT
OSAKEYHTIÖ**

Pankkosken tehtaat

**POHJOIS-KARJALAN
SUURIN
PUUNJALOSTUSLAITOS**

KIITÄMME

ILMOITTA-

JIAMME

KÄHKÖNEN OY

JOENSUU

LIHAKUNTA

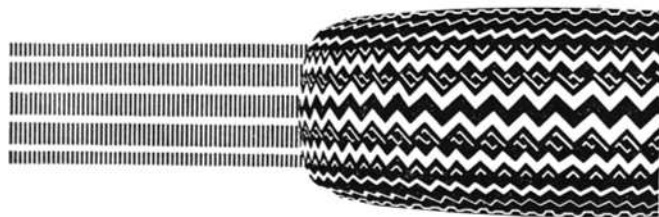
JOENSUU

JOENSUUN TAPETTI JA VÄRI

PUH. 24 670—24 370

Linja-autoja kaikenlaiseen tilausajoon
koti- ja ulkomaille

Linja-autoliike Eino Kajanus
Iisalmi, Karjalank. 21 A, puh. 1609 ja 1068

POHJOLAN *Rengas*

Om. JOEL REPO

JOENSUU TULLIPORTINKATU 52

HERAJOKI KUTSUU!

- Erinomainen onkipaikka koskessa
- Erittäin hyviä lohenoikasia kasvattajille
- Luonnonkaunis ympäristö koko perheelle

TERVETULOA!

PIELISEN LOHI OY

Eno Herajoki puh. Eno 974

SULKASEN AUTOHUOLTO KY, RANTAKATU 21,
JOENSUU PUH. 22 414, 24 535

POHJOLAN KELLO OY, MIKONKATU 3, HELSINKI

JUHLA-ASU, KALEVANKATU 3, HELSINKI

VELJEKSET POTTONEN OY, KALTIMO
PUH. 375 JA 376 Ku 80485 Lvm 610214

ENON KIRJA- PAPERI- JA KEMIKALIO,
KALTIMO-UIMAHARJU, PUH. 369 JA 77236

PARTURILIIKE SIIRI PÄRNÄNEN, KALTIMO PUH. 392

FOTO-PISTE, JOENSUU

JOENSUUN SÄÄSTÖPANKKI

OSAKEYHTIÖ HALLMAN

SHELL, PUH. 3731 VARKAUS

KONE JA RENGAS, VARKAUS PUH. 3345

KY. VARKAUDEN KONE, VARKAUS, RELANDERINKATU 67

Lähetätkää malmiksi epäilemänne kiviläytteen
osoitteella:

SUOMEN MALMI Oy
OTANIEMI

Tutkimme näytteet, tarvittaessa teemme analyysijä ja suoritamme jatkotutkimuksia paikan päällä.

Malmikivet ovat **painavia** ja pinnaltaan tavallisesti **ruosteisia**. Tuore lohkopinta on useimmiten **metallinvärinen**.

HYVISTÄ NÄYTTEISTÄ MAKSAMME
HUOMATTAVIA PALKKIOITA

Liittäkää lähetyksenne mukaan nimenne, osoitteenne, näytteen löytöpaikka sekä maininta, onko näyte irtokivestä vai kalliosta.

Huom. Palautamme postimaksun vastauskirjeessämme.

12. 1. 1952

2

3

39/ko

7

Kanjalam

